

**Директива 96/93/ЕО на Съвета от 17 декември 1996 година
относно сертифицирането на животни и животински продукти**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Европейския парламент [2],

като има предвид, че Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар [3] и Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар [4] изискват от произвеждащата или изпращаща държава-членка да осигури подходящ начин за извършването на ветеринарни проверки, и където е приложимо, на сертифицирането;

като има предвид, че за да се осигури гладкото функциониране на вътрешния пазар на живи животни и животински продукти, държавите-членки следва да могат изцяло да разчитат на добросъвестността на извършеното сертифициране на предприятията на производство и изпращане;

като има предвид, че тази цел не може да бъде постигната от държавите-членки поотделно; като има предвид следователно, че следва да се приемат общи правила за задълженията на компетентните органи и сертифициращите длъжностни лица във връзка със сертифицирането на животни и животински продукти в съответствие със законодателството на Общността;

като има предвид, че е уместно да се осигури предоставянето на гаранции по отношение на правилата и принципите, прилагани от сертифициращите длъжностни лица в трети страни, които да са най-малко еквивалентни на определените в настоящата директива;

като има предвид, че трябва да се вземат ефективни мерки за предотвратяване на заблуди и измами при сертифицирането,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива установява правилата, които трябва да бъдат спазвани при издаване на сертификатите, изисквани от ветеринарното законодателство.

Член 2

1. По смисъла на настоящата директива:

"ветеринарно законодателство" е законодателството, което е изброено в приложение А към Директива 89/662/ЕИО и в приложения А и Б към Директива 90/425/ЕИО;

"сертифициращо длъжностно лице" е официалният ветеринарен лекар или — в случаите, предвидени във ветеринарното законодателство — всяко друго лице, упълномощено от компетентния орган да подписва изискваните от това законодателство сертификати.

2. В допълнение към определенията в параграф 1 определенията, които се съдържат в член 2 от Директиви 89/662/ЕИО и 90/425/ЕИО се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 3

1. Компетентният орган гарантира, че сертифициращите длъжностни лица притежават задоволителни познания в областта на ветеринарното законодателство по отношение на животните или продуктите, които ще бъдат сертифицирани, и че като цяло са информирани относно правилата, които трябва да бъдат следвани при съставянето и издаването на сертификатите, и, ако това е необходимо, по отношение на естеството и обхвата на справките, тестовете или изследванията, които следва да бъдат извършвани преди сертифицирането.

2. Сертифициращите длъжностни лица не трябва да заверяват данни, за които те нямат познания или които не могат да бъдат установени от тях.

3. Сертифициращите длъжностни лица не трябва да подписват празни или непълни сертификати или сертификати за животни или продукти, които те не са проверили или които са избегнали техния контрол. При подписването на даден сертификат на базата на друг сертификат или удостоверение е необходимо този документ да е на разположение на сертифициращото длъжностно лице, преди то да го подпише.

4. Разпоредбите на този член не представляват пречка за официалния ветеринарен лекар да сертифицира данни, които са:

а) установени на базата на параграфи 1—3 от настоящия член от друго лице, което е оторизирано от компетентния орган и действа под контрола на официалния ветеринарен лекар, при условие че той може да потвърди точността на данните, или

б) получени, в контекста на програмите за мониторинг, чрез позоваване на официално признати схеми за осигуряване на качеството или чрез система за епидемиологично наблюдение,

когато това е разрешено съгласно ветеринарното законодателство.

5. В съответствие с процедурата съгласно член 7, могат бъдат приети подробни правила за прилагането на настоящия член.

Член 4

1. Компетентните органи предприемат всички необходими мерки, за да осигурят добросъвестност при извършване на сертифицирането. По-специално те осигуряват назначените от тях сертифициращи длъжностни лица:

а) да имат статус, който гарантира тяхната непристрастност, и да нямат пряк търговски интерес, свързан с животните или продуктите, които сертифицират, или със стопанствата или предприятията, от които те произхождат.

б) напълно да съзнават значението на съдържанието на всеки подписан от тях сертификат.

2. Сертификатите се съставят на поне един разбираем за сертифициращото длъжностно лице език и на поне един от официалните езици на страната по местоназначението, както е предвидено в законодателството на Общността.

3. Всеки компетентен орган е в състояние да проследи връзката на сертификатите със съответното сертифициращо длъжностно лице и да гарантира наличието на копие от всеки издаден сертификат за период, който се определя от този орган.

Член 5

1. Държавите-членки въвеждат необходимите проверки и вземат необходимите мерки за контрол, за да се предотврати извършването на невярно или измамно сертифициране, както и издаването и използването на подправени сертификати, които се представят за издадени по смисъла на ветеринарното законодателство.

2. Без да се засяга която и да било съдебна процедура или санкция, компетентните органи извършват разследвания или проверки и вземат подходящи мерки за санкциониране на всякакви доведени до тяхното знание случаи на невярно и измамно сертифициране. Такива мерки могат да включват временно отстраняване от длъжност на сертифициращите длъжностни лица до приключване на разследването.

По-специално, ако в хода на проверките бъде установено, че:

а) заверяващото длъжностно лице съзнателно е издало подправен сертификат, компетентният орган взема всички необходими мерки за да осигури, доколкото това е възможно, съответното лице да няма възможност да повтори нарушението;

б) физическо лице или предприятие е използвало с цел измама или е подправило официален сертификат, компетентният орган взема всички необходими мерки, за да осигури, доколкото това е възможно, физическото лице или предприятието да няма възможност да повтори нарушението. Такива мерки могат да включват последващ отказ за издаване на официален сертификат на съответното лице или предприятие.

Член 6

В контекста на инспекциите, предвидени от ветеринарното законодателство на Общността, и одита, които трябва да бъдат извършвани съгласно споразуменията за еквивалентност между Общността и трети страни, Комисията осигурява, прилаганите правила и принципи от заверяващите длъжностни лица от трети страни да дават гаранции, които са поне еквивалентни на установените в настоящата директива.

В случай че в резултат от тези инспекции и/или одити или в резултат от проверките, предвидени в Директиви 90/675/ЕИО и 91/496/ЕИО, бъде установено, че сертифициращите длъжностни лица от трети страни не са се съобразявали с тези принципи, може да се вземе решение за допълнителни гаранции или специфични изисквания в съответствие с процедурата съгласно член 7 от настоящата директива.

Член 7

В случай на позоваване на предвидената в настоящия член процедура Постоянният ветеринарен комитет, създаден с Решение 68/361/ЕИО на Съвета [5] действа в съответствие с правилата на член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

Член 8

Комисията представя на Съвета доклад, който е придружен с предложения за възможната употреба на сигурни начини за електронно предаване и сертифициране преди 31 декември 1998 г.

Съветът взема решения по тези предложения с квалифицирано мнозинство.

Член 9

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 1 януари 1998 г. Те незабавно информират за това Комисията.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, уредена с настоящата директива.

Член 10

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 17 декември 1996 година.

За Съвета

Председател

I. Yates

[1] ОВ С 373, 29.12.1994 г., стр. 16.

[2] ОВ С 56, 6.3.1995 г., стр. 165.

[3] ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО на Съвета (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49).

[4] ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО на Съвета.